Γιὰ πρώτη φορὰ ὁ στρατηγὸς ΓΚΙΖΙΚΗΣ λύνει τὴ σιωπή του καὶ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ

"Νέα ἀναταραχὴ θὰ ἦταν ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ γιὰ τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ"

Ὁ στρατηγὸς Γκιζίκης συγχαίρει τοὺς ὑπουργοὺς τῆς πρώτης μετὰ τὴν μεταπολίτευσι κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἑνότητος

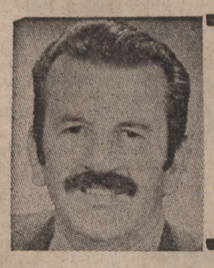

Βαρυσήμαντη ἀποκλειστική συνομιλία τοῦ στρατηγοῦ Γκιζίκη μὲ τὸν Γιάννη Μαρῆ

Γιατί δὲν πρόδωσα τὸν Κ. Καραμανλῆ — Ἡ 21η Ἀπριλίου καὶ ἡ 25η Νοεμβρίου — Πικρίες καὶ ἀπειλὲς ἀπὸ παλιοὺς φίλους — Ἦταν, πράγματι, ἰσχυρὸς ὁ πανίσχυρος Ἰωαννίδης; Προσπάθειες γιὰ νὰ ἀφαιρεθῆ διὰ τῆς «νομίμου» ὁδοῦ ἡ πρωθυπουργία ἀπὸ τὸν κ. Καραμανλῆ — Ὁ κ. Γαρουφαλιᾶς διεκδικεῖ τὴν πρωθυπουργία

Τὸν σοβαρώτερο ἀπὸ τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεξε τὸ πρῶτο πεντάμηνο τῆς μεταπολιτεύσεως ἡ Δημοκρατία στὴ χώρα μας καὶ ὁ κ. Καραμανλῆς προσωπικά, ἐξέθεσε στὴ χθεσινὴ συνομιλία μας ὁ στρατηγὸς Φαίδων Γκιζίκης. Τὸ σχέδιο ἦταν ἁπλό, ἀλλὰ καὶ ἄρτιο στὴν ἁπλότητά του. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ συνελαμβάνετο ἀπὸ «Ἰωαννιδικοὺς» ἀξιωματικοὺς, μέσα στὸ ἴδιο τὸ γραφεῖο τοῦ Προέδρου, τὴ μέρα ποὺ θὰ τοῦ ἔφερνε γιὰ ὑπογραφὴ τὸ διάταγμα προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν. Ὁ στρατηγὸς ματαίωσε αὐτὸ τὸ σχέδιο. Καὶ τὸν ρωτήσαμε:

—Γιατί τὸ κάνατε;

Τοῦ εἴπαμε:

—Στρατηγέ, νομίζω, ὅτι στὶς πολύωρες συνομιλίες μας, ἐκυριάρχησε καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς ἡ καλὴ πίστις, ἡ ἐντιμότης καὶ ἡ εἰλικρίνεια. Σᾶς θέτω, λοιπόν, εὐθέως τὸ ἐρώτημα: Γιατί τὸ κάνατε;

—Γιατί ἐμπόδισα νὰ συλληφθῆ ὁ κ. Καραμανλῆς;

—Μάλιστα. Ὑποστηρίξατε τὴν 21η Ἀπριλίου. Ὑπήρξατε ἡγετικὸ στέλεχος τοῦ καθεστῶτος Ἰωαννίδη. Γιατί τὸ κάνατε;

— Θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς ἀπαντήσω ὅτι στὴ ζωή μου δὲν ἐξηπάτησα ποτὲ κανένα καὶ δὲν παρέβην ποτὲ τὸν λόγο μου. Ὁ κ. Καραμανλῆς, ὅταν ἀνέλαβε τὴν κυβέρνησι, μοῦ ζήτησε νὰ παραμείνω στὴ θέσι μου καὶ νὰ τοῦ συμπαραστεθῶ. Τοῦ τὸ ὑπεσχέθην. Δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ παραβῶ τὴν ὑπόσχεσι καὶ τὸν λόγο μου. Ἀλλὰ ὑπάρχει κάτι περισσότερον αὐτοῦ. Τὴν 21ην Ἀπριλίου τὴν ὑπεστήριξα διότι τὴν ἐπίστευα. Ἐπίστευα ὅτι στὶς κρίσιμες ἐκεῖνες στιγμὲς τοῦ '67 ἡ ἐπέμβασις τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἐγένετο γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδος. Ἄλλο ζήτημα ἂν οἱ ἐκτιμήσεις μου περὶ αὐτοῦ ἦταν ὀρθὴ ἢ ἐσφαλμένη. Εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Γ. Παπαδοπούλου ἐβοήθησα διότι ἐπίστευα ὅτι τὸ καθεστὼς Παπαδοπούλου ἦταν πλέον ἐπιβλαβὲς γιὰ τὴν χώρα. Ἐδέχθηκα τὴν θέσι τοῦ προέδρου τὴν 25η Νοεμβρίου 1973, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅπως σᾶς εἶπα, διὰ τῆς πειθοῦς καὶ μόνον διὰ τῆς πειθοῦς, νὰ συντελέσω στὴν προώθησι τῆς ἀναγκαίας μεταβολῆς. Ἀποδέχτηκα τὴν 23ην Ἰουλίου τοῦ 1974 τὴν πρότασι τῶν «Ἀρχηγῶν», γιατὶ καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι ἐπίστευα ὅτι αὐτὸ ἦταν, ἐκείνη τὴν ὥρα, τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους. Καὶ μετὰ τὴν μεταπολίτευσι εἶχα τὴν πεποίθησι ὅτι κάθε ἀναταραχή, κάθε ἀνωμαλία, κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνακοπὴ τῆς ὁμαλότητος θὰ ἦταν καταστρεπτικὴ γιὰ τὴ χώρα, τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις, ἀκόμη καὶ γιὰ ἐκείνους ποὺ τὴν ἐπεδίωκαν. Μετὰ τὸν Ἰούλιο ἡ χώρα βρισκόταν σὲ μιὰ προσπάθεια ἀνασυγκροτήσεως στὸ ἐσωτερικὸ καὶ ἐνώπιον ἐθνικῶν κινδύνων στὸ ἐξωτερικό. Μιὰ νέα ἀναταραχὴ θὰ ἦταν ἔγκλημα. Γι' αὐτό, κ. Μαρῆ, τὸ ἔκανα. Γι' αὐτὸ προσπάθησα νὰ ἐμποδίσω, ὅσο μποροῦσα, ἕνα τέτοιο κακό. Γι' αὐτὸ προσπάθησα νὰ πείσω περὶ αὐτοῦ τότε καὶ τὸν κ. Ἰωαννίδη. Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι δὲν ἔκανα λάθη. Μπορεῖ νὰ ἔκανα. Μπορεῖ νὰ εἶχα ἐσφαλμένη ἐκτίμησι περὶ ὁρισμένων καταστάσεων ἢ πραγμάτων. Πάντοτε, ὅμως, ὅ,τι ἔκανα καὶ τὴν περίοδο τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ τὴν 25η Νοεμβρίου 1973 καὶ τὴν 23η Ἰουλίου 1974 καὶ μετὰ τὴν μεταπολίτευσι, τὸ ἔκανα πιστεύοντας ὅτι ὑπηρετῶ τὴν πατρίδα. Καὶ σ' αὐτὲς τὶς ὧρες, μετά, δηλαδή, τὴν μεταπολίτευσι, ὑπηρεσία πρὸς τὴν πατρίδα ἦταν μόνο ἡ προσπάθεια ἀποφυγῆς νέων περιπετειῶν. Δὲν ἔκρυψα ἀπὸ κανένα αὐτή μου τὴν πεποίθησι. Τὴν ἐτόνισα, ὅπως σᾶς εἶπα, σ' ἐκείνους ποὺ μοῦ ἐπρότειναν τὴν σύλληψι τοῦ πρωθυπουργοῦ. Τὴν ἀνέπτυξα καὶ στὸν ἴδιο τὸν κ. Ἰωαννίδη. Καί, ὅσο καὶ ἂν σᾶς φαίνεται περίεργο, καὶ ὁ κ. Ἰωαννίδης μοῦ εἶπε ὅτι συμφωνοῦσε.

— Ἐκτὸς ἂν σᾶς παραπλανοῦσε κι' αὐτὴ τὴ φορά.

— Δὲν τὸ πιστεύω. Μὴ νομίσετε ὅτι ἡ στάσι μου αὐτή, ἐννοῶ μετὰ τὴν μεταπολίτευσι, δὲν μοῦ ἐδημιούργησε πικρίες, ἐχθρότητες, κατηγορίες. Κατηγορήθηκα ἀπὸ παλιοὺς φίλους μου καὶ συνεργάτες σὰν «προδότης». Διέκοψαν τὶς σχέσεις των μαζί μου ἄνθρωποι μὲ τοὺς ὁποίους διατηροῦσα σχέσεις φιλικές, ἀκόμα καὶ οἰκογενειακές. Προσωπικὰ ζημιώθηκα. Στὰ 40 χρόνια τῆς ζωῆς μου σὰν στρατιώτης, εἶχα πάντοτε στόχο ἐκεῖνο ποὺ ἐπίστευα ὡς συμφέρον τῆς πατρίδος. Μπορεῖ, ὅπως σᾶς εἶπα, κάποια ἐκτίμησίς μου, σὲ ὁρισμένες στιγμές, νὰ ἦταν λανθασμένη, ὁ στόχος μου ὅμως ἔμενε πάντοτε ὁ ἴδιος. Γι' αὐτὸ δὲν τὸ ἔκανα. Γι' αὐτὸ συμπαραστάθηκα, στὸ μέτρο τῶν δυνάμεών μου, στὸν κ. Καραμανλῆ.

ΝΑ ΑΦΑΙΡΕΘΗ Η ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

— Ἀναφερθήκατε, λοιπόν, σὲ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεξε καὶ ἡ ὁμαλότης καὶ ὁ κ. Καραμανλῆς προσωπικὰ κατὰ τὸ πεντάμηνο ποὺ ἀκολούθησε τὴν μεταπολίτευσι.

— Ἀναφέρθηκα σὲ περιπτώσεις, τῶν ὁποίων, ὅπως σᾶς εἶπα, ἔχω προσωπικὴ ἀντίληψι. Ἄκουσα, βέβαια, ὅτι ὑπῆρξαν καὶ ἄλλες, ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ ἁρμόδιος νὰ μιλήσω γι' αὐτές.

— Πέραν τῶν συνωμοσιῶν γιὰ «δυναμικὴ» δράσι ὑπῆρξε, πρὸς τὴν κατεύθυνσί σας, στρατηγέ, ἄλλη προσπάθεια ἀπομακρύνσεως τοῦ κ. Καραμανλῆ ἀπὸ τὴν πρωθυπουργία; Ἐννοῶ προσπάθεια μέσα στὸ πλαίσιο τῶν «προνομιῶν» σας ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας;

— Βεβαίως. Καὶ ὄχι μόνο μία. Ἐπὶ παραδείγματι, μὲ ἐπισκέφτησαν σὰν πρόεδρο, δύο γνωστοὶ πολιτικοί, χρηματίσαντες καὶ ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι ἐπέμεναν ὅτι τὶς ἐκλογὲς τοῦ Νοεμβρίου πρέπει νὰ τὶς ἐνεργήση κυβέρνησις ὑπηρεσιακή, ὄχι ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ κ. Καραμανλῆ.

— Ποιόν ὑπηρεσιακὸ πρωθυπουργὸ ἐπρότειναν;

— Καθένας τὸν ἑαυτό του. Τὰ ἐπιχειρήματα ἦταν ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς εἶναι ἢ θὰ εἶναι ἀρχηγὸς κόμματος καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν ἐκλογῶν πρέπει νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ ὑπηρεσιακὰ πρόσωπα.

— Καὶ οἱ δύο ἦσαν πολιτικοί;

— Βεβαίως. Εἶπα ὅτι δὲν εἶμαι εἰδικός, δὲν εἶμαι συνταγματολόγος, ἀλλὰ ἀπὸ ὅ,τι ξέρω σὲ ὅλες τὶς προηγμένες χώρες, τὶς ἐκλογὲς τὶς κάνει ἡ κυβέρνησις ποὺ βρίσκεται στὴν ἐξουσία. Ἐμεῖς ἔχομε τὴν ἰδιορρυθμία τῶν Ὑπηρεσιακῶν. Πέραν αὐτοῦ, ὁ κ. Καραμανλῆς εἶχε ἀρχίσει ἕνα ἔργο, ὑπῆρχαν ἐθνικὰ ἐκκρεμῆ θέματα καὶ ἡ παρουσία, τουλάχιστον τοῦ κ. Καραμανλῆ, στὸ διάστημα μέχρι τῶν ἐκλογῶν, ἐνόμιζα ὅτι εἶναι ἀπαραίτητη. Μοῦ ἐπροτάθη ἀκόμη κάτι περισσότερο. Ὄχι μόνο νὰ μὴ δώσω τὴν κυβέρνησι στὸν κ. Καραμανλῆ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκλογὲς νὰ ἀναβληθοῦν ὥς τὸ καλοκαίρι ἢ τὴν ἄνοιξι.

— Οἱ πληροφορίες μου εἶναι ὅτι πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνσι προσπάθησε νὰ σᾶς πείση καὶ ὁ κ. Γαρουφαλιᾶς.

— Οἱ πληροφορίες σας εἶναι ἀκριβεῖς. Ὁ κ. Γαρουφαλιᾶς ὄντως μοῦ ἐζήτησε νὰ μὴ δώσω τὴν κυβέρνησι στὸν κ. Καραμανλῆ, νὰ τὴν ἀναθέσω σ' ἐκεῖνον καὶ νὰ ἀναβληθοῦν γιὰ ἕνα διάστημα οἱ ἐκλογές.

— Νομίζετε πὼς αὐτὸ τὸ αἴτημα ἦταν ἡ συνέχεια τῆς προτάσεως ἐκείνης γιὰ τὴν σύλληψι τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ τὴν ἀνάθεσι τῆς πρωθυπουργίας στὸν κ. Γαρουφαλιᾶ; Ἀναφέρομαι στὴν πρότασι τῶν «Ἰωαννιδικῶν», ταγματάρχη καὶ δικηγόρου, ποὺ ἀνελάμβαναν τὴν ματαίωσι τῶν διαθεσιμοτήτων, τῶν μεταθέσεων κλπ. Στὴ συνωμοσία, δηλαδή, τοῦ Σεπτεμβρίου.

— Δὲν τὸ ξέρω.

ΠΟΣΟ ΙΣΧΥΡΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ;

— Πρὶν προχωρήσωμε στὸ ἐρώτημα, ποὺ εἶναι καὶ τὸ τελευταῖο τῶν συνομιλιῶν μας, θὰ ἤθελα νὰ ἀνοίξωμε μιὰ παρένθεσι. Μοῦ εἴπατε, ἀρκετὲς φορές, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν συνομιλιῶν μας, στρατηγέ μου, ὅτι ὁ ταξίαρχος Ἰωαννίδης ἦταν πανίσχυρος.

— Ἦταν.

— Φυσικὰ καὶ τὴν ἔρευνά μου καὶ τοὺς ἀναγνῶστες της ἐνδιαφέρουν οἱ ἀπόψεις οἱ δικές σας καὶ ὄχι οἱ δικές μου. Τώρα ὅμως, ποὺ φτάσαμε στὸ τέλος τῶν συνομιλιῶν μας, θὰ μοῦ ἐπιτρέπατε μερικὲς ἀμφιβολίες μου; Ἦταν ὄντως πανίσχυρος;

— Σᾶς εἶπα, ναί.

— Μήπως ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ δύναμί του ἦταν συγχρόνως καὶ ἡ ἀδυναμία του; Μήπως, θέλω νὰ πῶ, ὁ περίεργος αὐτὸς ἀξιωματικός, ἦταν αἰχμάλωτος ἐκείνων ἀκριβῶς, ποὺ τὸν ἐστήριζαν — καὶ ξέρομε πὼς τὸν ἐστήριζαν οἱ «μικροὶ» καὶ λιγώτερο πολιτικὰ ὥριμοι ἀξιωματικοί;

— Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο δὲν ἔχετε ἄδικο. Προσπαθοῦσε πάντοτε νὰ τοὺς πείση.

— Καὶ τοὺς παραπλανοῦσε, νομίζω, πολλὲς φορές, ὅπως κι' ἐσᾶς τοὺς «μεγάλους», ὅπως καὶ τὰ «πολιτικὰ» στοιχεῖα τῆς «κυβερνήσεώς» του. Αὐτὴ τὴ σκέψι μου ἤθελα νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν σας, στρατηγέ. Ἂς ἐπανέλθωμε στὸν κανονικὸ ρυθμὸ τῆς συνομιλίας μας.

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ

— Μποροῦμε, λοιπόν, στρατηγέ, νὰ κλείσωμε τώρα τὸ κεφάλαιο τῆς πενταμήνου, μετὰ τὴν μεταπολίτευσι, προεδρίας σας καὶ τῶν ἀναμφισβητήτως ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν ποὺ προσφέρατε, μὲ τὴν συμπαράστασί σας στὴν προσπάθεια σταθεροποιήσεως τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ὁμαλότητος στὴ χώρα μας.

— Ἔτσι τὶς χαρακτηρίζετε τὶς ἐνέργειές μου ἐσεῖς. Μὲ τὶς ἀντιλήψεις τῶν παλιῶν φίλων μου εἶμαι «προδότης». Δέχτηκα ὕβρεις καὶ ἀπειλές. Ὅπως σᾶς εἶπα, διέκοψαν μαζί μου τὶς σχέσεις των παλιοὶ φίλοι μὲ τοὺς ὁποίους εἶχα καὶ οἰκογενειακὲς σχέσεις. Μοῦ εἶπαν ἀκόμη πὼς ἂν ἀλλάξη ἡ κατάστασι «θὰ εἶμαι ὁ πρῶτος ποὺ θὰ πληρώσω». Ἔχω ἡσυχη τὴ συνείδησι πὼς ὑπηρέτησα τὴν πατρίδα μου, πρᾶγμα ποὺ πάντα προσπάθησα. Καὶ ὅταν πίστεψα, ὅπως σᾶς εἶπα, στὴν 21η Ἀπριλίου τοῦ '67 καὶ ὅταν συνεργάστηκα στὴν 25η Νοεμβρίου τοῦ '73.

— Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, στρατηγέ μου, τώρα ποὺ φτάνομε στὸ τέλος τῶν συναντήσεών μας, νὰ σᾶς πῶ μιὰ γνώμη μου; Πιστεύω ὅτι ἐξυπηρετήσατε μ' αὐτὴ τὴ στάσι σας καὶ τοὺς φίλους σας, ποὺ σᾶς κατηγοροῦν. Τοὺς ἐμποδίσατε νὰ καταστρέψουν τὴν πατρίδα, ποὺ δὲν τὸ ἔβλεπαν, ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι θὰ τὸ ἤθελαν καὶ τοὺς ἐξυπηρετήσατε προσωπικά. Γιατὶ ἕνα